

DE ONTMIJNER

DRIEMAANDELIJKS TIJDSCHRIFT VAN DE

=====**Verbroedering der Belgische Ontmijners**=====

SECRETARIAAT

ST-JANSSTRAAT, 30

1980 TERVUREN

P. C. R. : 7537.94

Telefoon : 57.31.64

REDACTIE

PIEREUSE

Steenweg op Vorst, 284

1060 BRUSSEL

Vierentwintigste Jaargang — Nr. 1

MEI 1970

Onze Algemene Vergadering op 28 Juni 1970 te Brussel

Ingevolge een beslissing, die sedert 1965 door de Beheerraad genomen werd, zal de algemene vergadering opnieuw te Brussel plaats hebben in de « GALERIJ KONINGIN FABIOLA », U.F.A.C., Regentschapsstraat 65.

Ze werd vastgesteld op zondag 28 juni, te 10 uur 30 stipt.

Ze zal slechts bestaan uit een academische zitting, voorgezeten door de h. GEORGE, Nationale Voorzitter, omringd door de leden van de Beheerraad.

Zeer belangrijke kwesties zullen op deze vergadering behandeld worden :

- goedkeuring van de oprichting van een afdeling, die al de militairen in actieve dienst van de S.E.D.E.E. zal groeperen ;
- bespreking hunner eisen ;
- het vaststellen van de bijdrage in overeenstemming met de voorschriften van de V.O.V. 40-45 ;
- keus ;
- de ontmijnerseisen die ondertussen werden opgenomen in de programmatie 70-72 ten gunste van de slachtoffers van de vaderlandse plicht in oorlogstijd.

Na afloop van de vergadering kunnen de deelnemers in dezelfde zaal een koude schotel krijgen, tegen de prijs van 60 F.

Zij, die zulks wensen, worden verzocht zich zo haast mogelijk in verbinding te stellen met hun afdelingsvoorzitter. Deze laatste zal de lijst der deelnemers aan het maal uiterlijk op 20 juni overmaken aan het Secretariaat : Sint-Jansstraat 30 - 1980 Tervuren - Tel. : 57.31.64.

Zoals naar gewoonte zullen de vervoerkosten per trein of per autocar terugbetaald worden aan de leden, die hun bijdrage betaalden, alsook aan de weduwen en de wezen.

Zij, die hun zondagsplicht wensen te vervullen, kunnen dit doen in een van de volgende kerken, alle in de nabijheid van het U.F.A.C.-lokaal :

- de Kapellekerk, Kapelleplaats ;
- de kerk van de Zavel, Zavelplaats ;
- de kerk van de HH, Joannes en Stephaan (opgericht ter nagedachtenis van de vliegenies), Miniemenstraat ;
- de Kapucijnenkerk (missen in vreemde talen), Gulden Vlieslaan.

De Voorzitters van de afdelingen mogen vrij over de namiddag beschikken.

We hopen dat, niettegenstaande de opgelegde beperkingen in de organisatie van onze algemene vergadering, al de ontmijners zo talrijk en zo geestdriftig mogelijk zullen aanwezig zijn.

ALLEN OP ZONDAG 28 JUNI OP POST te BRUSSEL in het U.F.A.C.-LOKAAL, Regentschapsstraat nr. 65.

BESCHOUWINGEN VIJFENTWINTIG JAAR LATER

Men zegt en schrijft dat bij het Leger niemand aan politiek mag doen. Nochtans hebben al degenen, die op een zeker ogenblik van hun leven tot dit leger behoorden, de invloed van de politiek, hetzij van rechts of van links, ondergaan. Inderdaad, vermits de oprichting van een « leger » een essentiële politieke daad is, die wordt opgelegd aan een « natie », bestaande uit burgers van diverse politieke strekkingen, is het klaar dat ditzelfde leger de weergave zal zijn van de politiek van het ogenblik.

Alwie, in welke hoedanigheid ook, eens werd opgeroepen om van dit leger deel uit te maken, zal nochtans geen enkel recht van toezicht krijgen, geen woordje mogen meespreken over legeraangelegenheden, alhoewel hij vroeger een uniform droeg. Waar zou de tucht naartoe gaan? vragen sommigen zich af. Hoe zou men de orde kunnen handhaven, daar waar iedereen wanorde kan binnenbrengen?

Aan het burger-soldaat is het geoorloofd een arm of been, zelfs het leven erbij in te schieten, zonder dat men ooit zal aannemen dat hij zich om een of andere reden verschoont. Het volstaat dat hij zich in de vereiste lichamelijke conditie bevindt om meegesleurd te worden met een vloed van allerlei geestelijke, morele en fysieke verplichtingen. Dit alles gebeurt vanaf het ogenblik dat hij de leeftijd van twintig jaar bereikt tot hij zijn laatste adem uitblaast. Gedurende zijn ganse leven zal de burger belastingen betalen, waarvan een min of meer groot deel bestemd is voor de « Landsverdediging », die hiervan gebruik maakt voor de aankoop van wapenrusting en materieel, alsook voor het onderhoud van het militair personeel. Zelfs indien de legeruitrusting slecht is, men zou zelfs kunnen zeggen vooral indien deze te wensen overlaat of indien de opleiding bij het hanteren van de wapens onvoldoende is, zal de burger zijn mening hieromtrent nooit kunnen uiten.

Indien hij ten gevolge van deze toestand het leven verliest, mag hij zich gelukkig achten zo hij er met klokgelui vanaf komt. Er bestaat immers groter kans dat hij als lafaard of slechte soldaat zal beschouwd worden.

Zo hij de oorlog overleeft mag hij ten minste nog aansluiten bij een « Verbroedering », die in zijn naam voorstellen zal doen, die kunnen aangenomen of verworpen worden.

In ons land wordt de goede burger slecht beloond: wanneer hij een vergoeding bekommt voor geleden schaden, gebeurt dit slechts na moeizame stappen. Soms zal hij een eervolle onderscheiding krijgen, waarop hij reeds twintig jaar recht had. Nooit zal de Belgische Staat zijn trouwe dienaars ten volle, edelmoedig en nog minder spontaan belonen.

Wij, ontmijners, mogen gerust verklaren, zonder de minste tegenspraak, dat we inzake van beloning niet vertroeteld werden. Nochtans zijn we met open armen ontvangen geweest door de overheden, die belast waren met de oprichting van de Ontmijnerseenheden. Maar hierbij bleef het! Want wij hebben koude doorstaan bij gebrek aan uniformen. Wij hebben honger geleden, omdat de ravitailering ontoereikend was. Nog erger, we hebben ons Vaderland bevrijd zonder voldoende opleiding en aangepast materieel.

Bij ons bestond geen subtiel taalonderscheid. Vlamingen trokken naar Wallonië en Walen gingen naar Vlaanderen om de gevaarlijke tuigen uit de grond te halen. We hebben onze taak vervuld zonder publiciteit te maken. Geen moeite werd gespaard. Kalm en sereen volbrachten we het doeltreffend werk van ieder dag.

Zodra onze opdracht was vervuld zijn we eenvoudigweg naar onze haardsteden teruggekeerd, in stilte, zonder toejuichingen van de menigte, zonder lauweren en spaarpenningen.

Heden, vijftwintig jaar later, worden onze doden, behalve door ons, vergeten. Onze gewonden lijden nog altijd en voor hen werd niets speciaals gedaan door de bevoegde instanties. Een kwart-eeuw is verstreken en we worden het stilaan beu te wachten, ten minste op wat aan andere oudstrijders wordt toegekend. Wij, die een voorname plaats in de Natie verdiend hebben, worden nog altijd vergeten. Wij, die nooit de vinger hadden moeten opsteken om onze verdiensten erkend te zien, zijn nog altijd verplicht onze eisen naar voor te brengen.

Voorzeker zijn wij geen « politieke » soldaten geweest. We hebben geen ideologie gediend, alleen ons Land, en dit in de volste zin van het woord. Niemand heeft onze actie kunnen benutten om er roem mee te verwerven, want daartoe moest men eerst aanwezig zijn op de mijnenvelden. Ziedaar waarom de vergetelheid zo spoedig optrad en waarom zovele vragen zonder antwoord blijven.

Maar we mogen fier zijn over het verleden en het heden. Want zonder de hulp van de overheden, die ons hebben vergeten, konden we, dank zij de Verbroedering, onze wonden helen. Met onze eigen geldmiddelen hebben we een gedenkteken voor onze Doden opgericht, ontworpen en getekend door een van onze gewonden. We hebben het groots werk van Generaal SEVRIN voortgezet door te waken over het lot van onze wezen en weduwen. We hebben de instelling van de medaille van de Ontmijning bekomen en onze Beheerraad spant zich zonder verpozen in voor de verwezenlijking van onze eisen.

Nooit zal dit alles kunnen betwist worden, omdat wij de echte « contesteerders » zijn. Want om deze eretitel te verdienen moet men als echte, goede ontmijner in de bres gestaan hebben.

De D V S O in rouw

Het ongeval, dat zich op 2 april jl. te Houthulst voordeed, heeft eens te meer de lange lijst van de slachtoffers bij de Ontmijningsdiensten aangevuld. De dagbladers maakte reeds melding van dit ongeval. We kunnen slechts de bijzonderheden, die hierover verschenen, bevestigen. Deze zijn tegelijkertijd klaar en verschrikkelijk.

De tuigen, die heden nog worden behandeld door de vernielingsploegen, bevinden zich in een zulkdanige staat, dat men onmogelijk kan nagaan of ze geen groter gevaar betekenen dan men normaal zou kunnen vermoeden. Deze verraderlijke toestand werd de oorzaak van het ongeval te Houthulst, waar een ganse ploeg, die zich sedert jaren onledig hield met het onschadelijk maken en vernielen van explosieven, letterlijk werd weggemaaid door de ontploffing van een gastuig.

Niets wees er uiterlijk op dat dit tuig, zelfs bij een normale manipulatie, een verborgen gevaar inhield.

Hopen we dat dit verschrikkelijk ongeval al degenen, die van veraf of van nabij betrokken zijn bij de ontmijningswerken, zal aansporen tot meer voorzichtigheid, waakzaamheid en heilig geduld. Dit om te vermijden dat men, door overwegingen omtrent rendement en statistieken, nutteloos mensenlevens op het spel zet, zoals soms in het verleden is gebeurd.

We hebben zelfs vernomen dat zekere « verlichte » geesten aan alwie het horen wilde verkondigen dat ieder tuig, dat vandaag wordt ontdekt, geen gevaar meer oplevert zodra men het kan identificeren. Deze grootsprekers zullen voorzeker op hun tong gebeten hebben, wanneer ze de twee droevige ongevallen van Oostduinkerke en Houthulst hebben vernomen.

DE BEGRAFENISPLECHTIGHEDEN

Een talrijke menigte woonde de begrafenis bij van korporaal Willy VAN DAELE, vader van zes kinderen en amper dertig jaar oud. Men mag zeggen dat het hele dorp aanwezig was in de kerk te Houthulst, waar op zaterdag 4 april 1970 een plechtige uitvaartmis werd gezongen.

Talrijke bloemengarven en vlaggen werden gedragen in de rouwstoet, waaraan vele militairen overheden deelnamen, o.m. Majoor MARECHAL, bevelhebber van omringd door zijn stafofficieren.

Tijdens de plechtigheid werden lijkreden uitgesproken door de Heer Burgemeester van Houthulst, door onze secretaris-schatbewaarder BAENTS en door Kapitein VERSHAVEN. Hieronder geven we een groot deel van de redevoering door deze laatste weer.

Dierbare vriend Willy,

Wij staan hier rond U geschaard om afscheid te nemen. Dit afscheid hadden we ons wel anders voorgesteld. Je bent Uw loopbaan in het leger begonnen vol entoesiasme, Uw blik gericht op de toekomst,

betrouwend op Uw jeugd en op Uw chefs. Op 10 april 1958 ging je de rangen van het 2de Munitie depot te Westrozebeke versterken. Als jong munitie vernieuwer volbracht je Uw dagelijkse taak met nauwgezetheid en vreugde. Iedereen keek met eerbied naar U op om Uw werklust en onverdroten ijver.

Uw idealisme stuwde U verder. U wou ontmijner worden. Met fierheid hebt U Uw brevet gehaald van specialist-ontmijner en op 25 maart 1968 kwamen bij het tweede peloton van de ontmijningsdienst heel eenvoudig, heel gewoon. Uw droom was werkelijkheid geworden. Heel vlug hebt U onze sympathie gewonnen. Je waart een voorbeeld door Uw waagzinnigheid, ook als de taak lastig was. Je staat steeds paraat Willy, in alle omstandigheden. Geen werk was U te zwaar. We verliezen U zo erg.

Op 25 oktober verleden jaar, waart je ook vrijwillig bij ons bij het wegnemen en vernielen van de gevaarlijke bom te Kortrijk. Uw ogen glansden van fierheid bij de ontvangst op het stadhuis na de goed volbrachte dagtaak. En dan de bekroning met gelukwensen vanwege de stafchef van de Landmacht in Brussel. Ook voor U werd toen de Medaille van « Moed en Zelfopoffering » aangevraagd. Het smettelijk ongeluk te Oostduinkerke van onze 7 kameraden-Ontmijners van de Zeemacht had U niet geschrikt. U volhardde voor Uw huisgezin en voor Uw kameraden. Het leven drijft, Willy, woensdag werd U plots uit Uw dierbaar huisgezin weggerukt. Pijnlijk is het voor hen en voor ons. Stil komen we U een laatste groet brengen. We weten dat je niet waken over Uw dierbaren, over Uw gekwetste vrienden en over gans de ontmijningsdienst die de opdracht verder zet. We vergeten U niet. Mocht Uw voorbeeld, Uw moed en blijgezindheid steeds een stimulans zijn in het vervullen van de dagelijkse plicht.

U bij het tweede peloton van de ontmijningsdienst, steeds paraat, Willy, in alle omstandigheden. Geen

De Verbroedering van de Ontmijners betuigt om de familie haar oprecht medeveelen en belooft dat ze haar zal bijstaan om deze pijnlijke en moeilijke periode te boven te komen.

Dat Hij ruste in vrede. God hebbe zijn ziel.

Vaarwel, vriend VAN DAELE.

TER HERINNERING GEVEN WIJ HIERONDER
DE BENAMING EN DE NUMMERS VAN DE P.R.
DER VERSCHILLENDE AFDELINGEN :

- Brabant** : P.R. 8173.53 - Verbroedering der Ontmijners van België - Provinciale Afdeling Brabant : p./a. DELHEZ, Fr., Louis Jasminlaan 304 - 1150 Brussel.
- Henegouwen** : P.R. 1819.49 - Verbroedering der Ontmijners van België - Provinciale Afdeling Henegouwen : p./a. VANDERICK, Ad., rue du Sablon, 6 - 6200 Gosselies.
- Luik** : P.R. 7902.11 - Verbroedering der Ontmijners van België - 4000 Luik.
- Antwerpen** : P.R. 1530.28 - Verbroedering Belgische Ontmijners, V.Z.W.D. - Provinciale Afdeling Antwerpen : p./a. de heer DREESEN, Paleisstraat 44 - 2000 Antwerpen.
- Oost-Vlaanderen** : P.R. 1501.64 - Verbroedering Belgische Ontmijners, V.Z.W.D. - Provinciale Afdeling Oost-Vlaanderen, Gent : p./a. de heer DESMET, Louis, Maisstraat 105 - 9000 Gent.
- West-Vlaanderen** : P.R. 1497.35 - Verbroedering Belgische Ontmijners, V.Z.W.D. - Provinciale Afdeling West-Vlaanderen, Sint-Andries : p./a. de heer BORIES, R., Zandstraat 77 - 8200 Sint-Andries.

Afdeling Brabant

Op zondag 10 mei 1970 werd dringend een algemene vergadering belegd. Op het programma stonden twee punten :

- de verkiezing van een Voorzitter, en
- het voordragen van twee kandidaten voor de beheerraad van de Verbroedering.

Ondervoorzitter GUILLAUME verklaarde de vergadering voor geopend en drukte zich als volgt uit :

Mijnheer de Voorzitter van de Verbroedering,
Beste Vrienden Ontmijners,

« Vooreerst bied ik U mijn verontschuldigingen aan omdat we dringend een algemene vergadering van de afdeling moesten bijeenroepen en omdat daartoe deze zondagvoormiddag werd uitgekozen. Ik ken de toewijding van de aanwezigen op deze vergadering en dank er hen zeer hartelijk voor. Ik begrijp hen, die omwille van persoonlijke verplichtingen niet konden hier zijn.

» Zoals iedereen onder U weet, werd deze vergadering noodzakelijk door twee bijzonder zware verliezen, die de afdeling sedert enkele weken hebben getroffen.

» Ik noem hier adjudant Joseph LHOOST en Majoor BONMARIAGE, die ons plots ontvielen en die beiden alid van de beheerraad van de Verbroedering, dienen vervangen te worden vóór de e.k. algemene vergadering einde juni. »

Na een hulde aan onze dierbare afgestorvenen werd het woord verleend aan secretaris-schatbewaarden DELHEZ, die het ontbreken van kandidaten betreurde. Daarom zal ondervoorzitter GUILLAUME het voorzitterschap a.i. waarnemen van de afdeling Brabant. Bijgevolg zullen hij en makker PIEREUSE aan de beheerraad voorgesteld worden tijdens de komende algemene vergadering van de Verbroedering.

Tijdens deze vergadering werden schikkingen getroffen voor de deelname aan de begrafenisplechtigheden van onze vriend Ch. DE POORTER, wiens overlijden men zo pas vernam.

Ook werd aan de vergadering het afsterven meegedeeld van Mevrouw Yvonne VANLERBERGHE, echtgenote van makker Henri PLUMIER van het 1e Ontmijningsbataljon.

STATUUT VAN DE GEMOBILISEERDE.

De tekst van het wetsontwerp betreffende het erkentelijkheidsstatuut ten voordele van de Belgische gemobiliseerde of onder de wapens gehouden militairen tussen 26 augustus 1939 en 8 mei 1945 werd aangenomen door CESAC (Commission d'Etude de la Situation des Anciens Combattants) samen met de 3e en 4e ondercommissies op 26 februari 1970.

Er werd onder andere gezegd :

Overwegende dat de Belgische militairen, opgeroepen of onder de wapens gehouden, gedurende de periode 26 augustus 1939 en 8 mei 1945, door dit feit een belangrijk moreel en financieel nadeel hebben ondergaan ;

Wensende in een geest van rechtmatige zorg, deze leemte aan te vullen voor de militairen die hun burgerplicht volbrachten, hen een morele steun te verlenen, hun persoonlijke verdiensten te belonen en de erkentelijkheid van de natie te concretiseren ;

Artikel 1 : a) De periode begrepen tussen 26 augustus 1939 (inbegrepen) en 8 mei 1945 (inbegrepen) is aangenomen als oorlogstoestand.

De laatste datum wordt verlegd naar 15 augustus 1945 voor de oorlogsoperaties tegen Japan en naar 25 februari 1946 (*) voor de operaties van de ontmijningsbataljons.

Artikel 5 : De begunstigden van deze wet zullen een geïndexeerde rente van 250 fr. per gepresteerde semester ontvangen.

De eerste semester telt elk begonnen semester voor 6 maanden indien de prestaties ten minste 60 dagen duurden.

Artikel 7 : De rente zal jaarlijks aan de rechthebbers worden uitbetaald vanaf het ogenblik dat zij de ouderdom van 55 jaar bereikt hebben.

Hier is weinig aan toe te voegen al was het maar dat recht wordt gegeven aan hen die in de last zaten.

Wij zullen hierop later nog terugkomen.

(*) Voor ons voorziet de wet de datum 28 februari 1946.

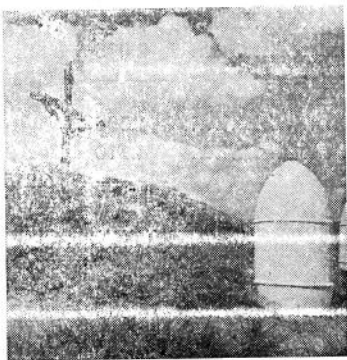
Overleden

We betreuren het heengaan van verscheidene kameraden.

Afdeling Brabant

Adjutant Joseph LHOOST was een onderofficier van grote waarde, die reeds deelnam aan de grote oorlog 1914-1918 en zijn loopbaan beëindigde op de Generale Staf van het S.E.D.E.E.O.

Onze betreurde Generaal SEVRIN had voor hem een grote achting. Hij was lid van de Verbroedering en de afdeling Brabant van bij het begin af. Tot zijn laatste dagen heeft hij steeds een bevoegde en toegewijde activiteit aan de dag gelegd, waardoor hij alle lof verdient. Immers hij heeft recht op onze algehele erkentelijkheid omdat hij gedurende vele jaren het secretariaat van de afdeling Brabant waarnam. De laatste jaren werd hij zwaar beproefd. Zijn gezondheid liet te wensen over en tegenslag in de familie bleef hem ook niet gespaard. Spijts dit alles bleef hij steeds opgeruimd. Hij is zeer bescheiden heengegaan... Slechts enkelen onder ons werden bijtijds verwittigd om hem een laatste hulde te brengen.

Majoor BONMARIAGE overleed te Schaarbeek aan de gevolgen van een hartaandoening, die hij enkele tijd tevoren had opgedaan. Hij werd op zaterdag 19 april naar zijn laatste rustplaats gebracht, vergezeld van zijn intieme vrienden en van vertegenwoordigers van de Verbroedering, onze vlag, Generaal BEAUPAIN en andere officieren.

Vooraleer de rouwstoet vertrok hield onze Nationale Voorzitter GEORGE een zeer schone lijkrede, waarin hij de loopbaan schetste van Majoor BONMARIAGE. Hieronder geven we een lang uittreksel van deze redevoering.

Voorzeker houdt het noodlot niet op de Verbroedering der Ontmijners van België zwaar te treffen. Nauwelijks een jaar geleden eiste de ramp van Oostduinkerke zeven slachtoffers onder de ontmijners van de Zeemacht. Enkele weken geleden maaide de ontploffing van moordtuigen te Westrozebeke een van de onzen weg en werden zes anderen zwaar gewond.

Vandaag bewenen we een van onze pioniers, een van onze « anciens », Majoor BONMARIAGE, ondervoorzitter van de Verbroedering.

We gaan hier de lange loopbaan als militair van Majoor BONMARIAGE niet in herinnering brengen, noch zijn verdiensten als weerstander.

Als bevelhebber der Overseiningstroepen werd hij sedert 1944 bij het Ontmijningskorps ingelijfd. Voor eerst werd hij aangeduid voor de generale staf van Generaal SEVRIN. Daarna werd hij overgeplaatst naar het 1e Ontmijningsbataljon, gekantonneerd in de Ardennen, waar hij adjunct werd van Majoor PLACET.

Als gepensioneerd officier maakte hij sedert 1945 deel uit van de Beheerraad van de Verbroedering der Ontmijners, die pas opgericht was. Spoedig werd hem de delikate taak van hoofdredakteur van ons bulletin « Onze Ontmijners » toevertrouwd.

Deze taak vervulde hij nu nog, tegelijkertijd met de functie van ondervoorzitter, die hem kort daarop werd toegewezen.

Opgevoed in de harde school van de militaire tucht, was Majoor BONMARIAGE streng voor zichzelf. Het verschijnen van het bulletin, spijs de moeilijkheden die met het opstellen van zulk blad gepaard gaan, was een van zijn voornaamste beslommeringen.

Hij had een flinke pen en zijn artikels waren steeds gekenmerkt door hoge vaderlandlevende bezieling en burgerzin.

Zijn oppensioenstelling liet hem toe het grootste deel van zijn tijd te besteden aan onze Verbroedering. Ook was hij onze officiële vertegenwoordiger op de plechtigheden van alle aard, waar de aanwezigheid van de ontmijners noodzakelijk werd geacht.

Zijn innemendheid en minzaamheid waren legendarisch, zijn uitgebreide kundigheden hadden van hem een ideale partner gemaakt. We zijn ervan overtuigd dat zijn persoonlijkheid vele mensen sympathiek heeft gestemd voor de zaak van de Ontmijners.

Gedurende zijn laatste activiteitsjaar heeft hij uitsluitend getracht de verwezenlijking te bekomen van de morele en materiële eisen, die door onze Verbroedering waren voorgesteld. Met medewerking van andere invloedrijke leden van de Beheerraad had hij in ministeriële kringen gehoor gevonden.

Het lot heeft niet gewild dat hij deze verwezenlijking, welke we allen betrachten, mocht beleven.

Dank zij zijn dynamisme en zijn organisatiegeest werd Majoor BONMARIAGE ook Voorzitter van de afdeling Brabant.

Men herinnert zich nog met ontroering de verschillende plechtigheden en vergaderingen, die hij op touw zette : de bedevaarten aan onze dodengedenktekens verspreid over gans België, het jaarlijks gezellig vieruurtje, waarop hij zo graag onze weduwen en wezen terugzag...

Ik kan voorzeker niet alles vernoemen.

De Verbroedering der Ontmijners is enorm veel verschuldigd aan haar ondervoorzitter. Hij verlaat ons, maar de herinnering aan hem zal blijven leven in ons hart, zoals het aandenken aan zijn roemrijke voorgangers : Generaal SEVRIN, Majoor PORRE-WYCK en Majoor SAMYN.

Aan zijn treurende weduwe, aan zijn geliefde zoon, aan de familie bieden we ons diep medevoelen aan. Mochten deze oprechte gevoelens enigszins troost brengen en, in deze pijnlijke omstandigheden, hun zwaar leed wat verlichten.

Vaarwel, mijn goede Majoor, rust in vrede.

Makker Charles DEPOORTER, onverwacht overleden op 8 mei, oud-ontmijner van het 2e Ontmijningsbataljon, was een van onze trouwste leden. Hij was ook de bezieler en de bollige vent op al onze vergaderingen. We voelen zijn verlies aan als dat van een vriend.

Aan de weduwen van onze twee vrienden biedt de Redactie van het Bulletin haar innig en orpecht rouwbeklag aan. Ze verzocht hen de betuiging van haar eerbiedige verkleefdheid te willen aanvaarden.

ALGEMENE VERGADERING OP 28 JUNI 1970

Dagorde

Toespraak door de Voorzitter.
 Verslag van de Schatbewaarder.
 Verslag door de Commissarissen-Toezichters.
 Ontlasting te geven aan de Beheerders.
 Statutaire verkiezingen.
 Oprichting van een nieuwe afdeling.
 vaststelling van de bijdrage voor 1971.
 Goedkeuring van de begroting voor 1970.
 Allerlei.

Statutaire verkiezingen

De hierna vermelde beheerders zijn uittredend en her-
 kiesbaar : BORIES, COGNEAU, DREESEN, GEORGE, MEER-
 SIMAN, TERLIN en VANDERICK + 2 BRUSSEL.

Commissaris : ITTERS.

BALANS VAN DE BEGROTING 1969

Ontvangsten

Bijdragen	32.976
Interessen	29.958
Medailles	60
Verkoop titels	22.022
	<hr/>
	83.016
Credit op 31-12-68	
.....	17.916
Bank	726
	<hr/>
	18.642

Uitgaven

Overlijdens	5.025	
Hulpverleningen	2.005	<hr/>
		7.030
Huwelijk wezen	1.505	
Studies wezen	4.710	<hr/>
		6.215
Voorschot aan de afdelingen		3.000
Verscheidene manifestaties		
A.V.	9.986	
Stavelot	14.380	<hr/>
		24.366
Bulletin		15.886
U.F.A.C. (bijdrage, enz.)		9.624
Beheer		11.702
Creditsaldo der bewerkingen		5.193
		<hr/>
		83.016

Credit op 31-12-69

P.R.	5.591
Bank	7.858
Debetsaldo van de bewerkingen	5.193
	<hr/>
	18.642

De Verbroedering bezit bovendien voor 632.000 F (nomi-
 nale waarde) aan titels, in de Bank gedeponoord.